

9 Ιουλίου, 1996

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 24, 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΑΪΚΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ) ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

ΟΙ ΣΥΝΕΠΙΘΕΤΟΙ ΕΝΔΕΙΧΝΟΝΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΟΙ ΣΥΝΕΠΙΘΕΤΟΙ ΕΝΔΕΙΧΝΟΝΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ *Αιτητές,*

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 175/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεστότητα — Κατάσχεση μηχανοκινήτου οχήματος δυνάμει του περί Τελωνείων και Φόρων Κατανάλωσης Νόμου 82/67 — Δεν είναι εκτελεστή — Τα πορίσματα της *Αριστοτέλους κ.ά. v. Δημοκρατίας* — Υιοθετήθηκαν στην κριθείσα περίπτωση.

5

Η προσφυγή προσέβαλε την κατάσχεση του αυτοκινήτου των αιτητών που επεβλήθη μόλις ανακαλύφθηκε ότι δεν είχαν πληρωθεί για αυτό δασμοί από τον πρώτο ιδιοκτήτη του.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι σύμφωνα με την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ανδρέας Αριστοτέλους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, η κατάσχεση προς δήμευση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος και, κατά κατά συνέπεια η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

20

Η θέση της δικηγόρου των αιτητών είναι ότι η επίδικη πράξη είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και επομένως μπορεί να προσβληθεί.

Η απόφαση στην υπόθεση **Αριστοτέλους** (πιο πάνω) έλυσε οριστικά το θέμα.

Με βάση την απόφαση αυτή η παρούσα προσφυγή δεν προσβάλλει εκτελεστή διοικητική πράξη υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο. Για το λόγο αυτό το δικαστήριο δεν προτίθεται να εξετάσει τα νομικά θέματα που ηγέρθησαν από τον αιτητή.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενη υπόθεση:

Αριστοτέλους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 279.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση του Διευθυντή Τελωνείου με την οποία κατεσχέθη το αυτοκίνητο υπ' αρ. εγγραφής ΝΗ 778 και αξιώθηκε η πληρωμή δασμού - φόρου.

20

Α. Δικωμίτου, για τους Αιτητές.

Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές είναι οι εγγεγραμμένοι ιδιοκτήτες του υπ' αριθμόν Εγγραφής ΝΗ778 αυτοκινήτου το οποίο εισήχθη στην Κύπρο ως μεταχειρισμένο από κάποιο Νεόφυτο Αγγελή, κατόπιν αίτησης του οποίου του το παρεχωρήθη αδασμολογητο με καθεστώσ προσωρινής εισαγωγής.

30

Κατά ή περί τις 3/12/1981 ο Αγγελή υπέβαλε αίτηση για να του παραχωρηθεί απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής δασμών και φόρων κατανάλωσης για το εν λόγω αυτοκίνητο ως επαναπατριζόμενος.

35

Η αίτησή του εγκρίθηκε και το αυτοκίνητο εκτελωνίσθηκε με βάση το σχετικό κώδικα απαλλαγής χωρίς να πληρωθούν οι δασμοί και οι φόροι κατανάλωσης. Για τον τελωνισμό του αυτοκινήτου ενημερώθηκε και το Τμήμα Οδικών Μεταφορών (βλέπε Παράρτημα 5 στην Ένσταση).

40

- Το Τμήμα Οδικών Μεταφορών με επιστολή του προς τους καθ' ων η αίτηση τους πληροφόρησε ότι το αυτοκίνητο γράφτηκε σαν αδασμολόγητο με Αριθμό Εγγραφής ΝΗ778. Όμως κατά την έκδοση του σχετικού τίτλου ιδιοκτησίας μετά την εγγραφή του αυτοκινήτου η λέξη "free" έναντι της λέξης "duty" διεγράφη και σαν αποτέλεσμα το αυτοκίνητο φαινόταν ότι ήταν δασμολογημένο. Το αυτοκίνητο μεταβιβάστηκε σε διάφορα πρόσωπα τελευταίο εκ των οποίων ήταν ο αιτητής αρ. 2 (ο αιτητής).
- 5
- 10 Αργότερα ο αιτητής ζήτησε τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου σε άλλο πρόσωπο οπότε διαπιστώθηκε ότι αυτό ήταν αδασμολόγητο. Κατά ή περί τη 13/12/1994 κατά τη διάρκεια επίσκεψης του αιτητή στο Τελωνείο Λευκωσίας για να τους πληροφορήσει για το λάθος το οποίο είχε γίνει, δηλαδή ότι το αυτοκίνητο ήταν αδασμολόγητο.
- 15 Μετά από έρευνα που έγινε διαπιστώθηκε ότι πράγματι το αυτοκίνητο είχε εκτελωνισθεί χωρίς να πληρωθούν οι δασμοί και φόροι κατανάλωσης από τον Αγγελή.

- Την ίδια μέρα ο λειτουργός του Τελωνείου ο οποίος χειρίσθη την υπόθεση προέβη στην κατάσχεση του αυτοκινήτου ως υποκείμενου σε δήμευση με βάση το Άρθρο 158 των Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμων του 1967 μέχρι 1991 επειδή οι όροι που τέθηκαν για την απαλλαγή του αυτοκινήτου από την πληρωμή των δασμών και φόρων παραβιάστηκαν, δηλαδή το αυτοκίνητο πωλήθηκε και μεταβιβάστηκε αδασμολόγητο σε μη δικαιούχο πρόσωπο χωρίς την έγκριση του Τμήματος Τελωνείων και χωρίς πληρωμή των δασμών και φόρων.
- 20
- 25

- Με την αίτησή τους οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-
- 30

- “Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του Καθ' ου η Αίτηση ημερ. 13.12.94 για κατάσχεση του αυτοκινήτου ΝΗ 778 είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.
- 35

- Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του Καθ' ου η Αίτηση ημερ. 13.12.94 για αξίωση πληρωμής δασμού-φόρου για το υπ' αρ. ΝΗ 778 αυτοκίνητο είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.
- 40

- Γ. Διαταγή του Δικαστηρίου που να διατάσσει τον Καθ' ου η Αίτηση να επιστρέψει στους Αιτητές το αυτοκίνητο υπ' αρ. εγγραφής ΝΗ 778.”

Είναι φανερό από το αιτητικό “Α” ότι η διοικητική πράξη που προσβάλλει ο αιτητής είναι εκείνη της κατάσχεσης.

Είναι η θέση των καθ’ ων η αίτηση ότι σύμφωνα με την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Ανδρέας Αριστοτέλους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1995) 3 Α.Α.Δ. 279, η κατάσχεση προς δήμευση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος και, κατά κατά συνέπεια η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. 5 10

Η θέση της δικηγόρου των αιτητών είναι ότι η επίδικη πράξη είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και επομένως μπορεί να προσβληθεί. 15

Η απόφαση στην υπόθεση **Αριστοτέλους** (πιο πάνω) έλυσε οριστικά το θέμα. Παραθέτω πιο κάτω σχετικό απόσπασμα του δακτυλογραφημένου κειμένου (σελίδες 287-288).

“Σύμφωνα με τις απόψεις που εκφράστηκαν, η κατάσχεση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη επειδή επιφέρει στέρηση της κατοχής και της χρήσης των εμπορευμάτων και, όπως προσθέτουν οι καθ’ ων η αίτηση, επειδή εμπεριέχει απόφαση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου ότι τα εμπορεύματα πράγματι υπόκεινται σε δήμευση. Επομένως, όπως εισηγούνται, “οι διατάξεις του Δευτέρου Παραρτήματος του Νόμου περί Τελωνειών και Φόρων Κατανάλωσης αρ. 82/67, οι οποίες καθιερώνουν την κήρυξη ή επικύρωση της δήμευσης μέσα από αστική διαδικασία ενώπιον Επαρχιακού Δικαστηρίου”, είναι συλλήβδην αντισυνταγματικές. Όπως εξήγησαν, το έργο του ελέγχου της ορθότητας της νομιμότητας της κατάσχεσης εμπίπτει κατά το Σύνταγμα στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 20 25 30

Βρίσκεται στον πυρήνα της εισήγησης η αντίληψη πως οι διατάξεις του Νόμου που εξουσιοδοτούν την κατάσχεση είναι αυτοτελείς και, επομένως, διαχωρίσιμες από τις υπόλοιπες. Δεν είναι έτσι. Ο Νόμος εισάγει μηχανισμό αδιαίρετο. Η κατάσχεση δεν αποτελεί την ενέργεια που αφ’ εαυτής, κατά το Νόμο, επιφέρει τη δήμευση και δεν επάγεται συνέπειες ως προς το δικαίωμα της κυριότητας επί του εμπορεύματος που κατάσχετα. Το εμπόρευμα περιέχεται ή δεν περιέχεται στην κυριότητα της Δημοκρατίας ανάλογα με την αντίδραση του κυρίου του ή την κατάληξη της τελωνειακής δίωξης. Η πρόταση των καθ’ ων η αίτηση και των αιτητών που την υιοθετούν, παραγνωρίζει αυτή 35 40

5 την πραγματικότητα. Αποτελεί όρο του Νόμου να διενεργείται η κατάσχεση όχι για να επέλθουν εξ αυτής της ίδιας όποια έννομα αποτελέσματα, εννοείται άλλα από όσα συνδέονται προς την προσωρινή κατοχή του εμπορεύματος στα οποία θα επανέλθουμε, αλλά για να ακολουθήσουν όσα προνοούνται ως συνέχεια κατά το νόμο. Η υιοθέτηση της εισήγησης που υποβλήθηκε θα προσέδιδε στην κατάσχεση έννοια και περιεχόμενο ασυμβίβαστο προς τις ρητές διατάξεις του Νόμου που τη διέπουν.

10

.....
.....
”

15 Και πιο κάτω στη σελίδες 289-290:-

20 “Για τους λόγους που παραθέσαμε κρίνουμε πως, στο πλαίσιο του πλέγματος των διατάξεων του Νόμου 82/67, η κατάσχεση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος. Είναι γεγονός ότι η κατάσχεση αφ’ εαυτής στερεί την κατοχή του εμπορεύματος που κατάσχεται αλλά δεν είναι εξ αυτού του λόγου εκτελεστή διοικητική πράξη ενόψει της άρρηκτης σύνδεσής της προς τη δικαστική διαδικασία που προνοείται. Οι υποθέσεις **Phedias Kyriakides v. Republic** 1 R.S.C.C. 66, και **Charilaos Xenophontos v. Republic** 2 R.S.C.C. 89 είναι σχετικές. Οι προσφυγές στην έκταση που προσβάλλουν κατάσχεση που έγινε, θα απορριφθούν ως απαράδεκτες.”

30 Με βάση τα πιο πάνω κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η παρούσα προσφυγή δεν προσβάλλει εκτελεστή διοικητική πράξη υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο. Για το λόγο αυτό δεν προτίθημαι να εξετάσω τα νομικά θέματα που ηγήθησαν από τον αιτητή.

35 Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς καμιά διαταγή για έξοδα γιατί η μη πληρωμή του φόρου και δασμών δεν οφείλεται στην παράλειψη ή αμέλεια του αιτητή να πληρώσει αυτά.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.